

Amestecurile de plante aromatice care conțin canabinoizi sintetici și care sunt consumate ca înlocuitori de marijuana nu sunt medicamente

Prin hotărârea de astăzi, Curtea de Justiție statuează că noțiunea de medicament în dreptul Uniunii¹ nu include substanțele precum amestecurile de plante aromatice care conțin canabinoizi sintetici, care au ca efect o simplă modificare a funcțiilor fiziologice, fără a fi apte să determine efecte benefice, directe sau indirecte, asupra sănătății umane, și care sunt consumate numai în scopul provocării unei stări de ebrietate și, prin aceasta, sunt nocive pentru sănătatea umană.

Curtea răspunde astfel la întrebările adresate de Bundesgerichtshof (Curtea Federală a Germaniei) care, în cadrul a două proceduri penale, trebuie să decidă dacă vânzarea de amestecuri care conțin canabinoizi sintetici utilizați ca înlocuitori de marijuana poate atrage urmărirea penală pentru vânzarea ilegală de medicamente îndoielnice. Doi vânzători de astfel de amestecuri (domnii D și G) au fost condamnați pentru vânzarea de medicamente îndoielnice de instanțele inferioare la un an și nouă luni de închisoare cu suspendare (domnul D), respectiv la o pedeapsă cu închisoarea de patru ani și șase luni și la plata unei amenzi de 200 000 de euro (domnul G). La data producerii faptelor, canabinoizii sintetici nu intrau sub incidența Legii germane privind stupefiantele, astfel încât autoritățile germane nu puteau începe urmărirea penală în temeiul acestei legi.

Consumul canabinoizilor sintetici în discuție determină în general o stare de ebrietate care poate merge de la exaltare până la halucinații. Acesta poate determina de asemenea greață, vomă, tahicardie și dezorientare, delir sau chiar stop cardio-vascular. Acești canabinoizi sintetici au fost testați de industria farmaceutică în cadrul unor studii preexperimentale. Seriile de teste au fost întrerupte încă din prima fază experimentală farmacologică: s-a dovedit că nu s-au putut obține efectele dorite ale acestor substanțe pentru sănătate și că erau de așteptat efecte secundare importante ca urmare a acțiunii psihoactive a substanțelor.

Ținând seama, pe de o parte, de obiectivul dreptului Uniunii care constă în a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și, pe de altă parte, de contextul în care se înscrie noțiunea „medicament”, Curtea concluzionează că această noțiune nu include substanțele care au ca efect o simplă modificare a funcțiilor fiziologice, fără a fi apte să determine efecte benefice, directe sau indirecte, asupra sănătății umane.

Curtea arată că, potrivit Bundesgerichtshof, amestecurile în discuție nu sunt consumate în scopuri terapeutice, ci pur recreative și, prin aceasta, sunt nocive pentru sănătatea umană. Având în vedere obiectivul asigurării unui nivel ridicat de protecție a sănătății umane, cerința unei interpretări

¹ Noțiunea „medicament” este definită la articolul 1 punctul 2 litera (b) din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 (JO L 136, p. 34, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 116). Potrivit acestei dispoziții, prin medicament trebuie să se înțeleagă „orice substanță sau combinație de substanțe care poate fi folosită la om sau îi poate fi administrată fie pentru restabilirea, corectarea sau modificarea funcțiilor fiziologice prin exercitarea unei acțiuni farmacologice, imunologice sau metabolice, fie pentru stabilirea unui diagnostic medical”.

coerente a noțiunii de medicament, precum și cea a unei conexiuni a eventualei nocivități cu efectul terapeutic al unui produs, astfel de substanțe nu pot fi calificate drept „medicamente”.

Faptul că această concluzie ar putea avea drept consecință excluderea oricărei represiuni penale în privința comercializării substanțelor în discuție nu este de natură să repună în discuție aprecierea Curții.

MENTIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708